

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0033 van 23 juni 2010
in de zaak 2010/0251/SA/3/0233

In zake:

1.
2.
3.

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Edgard BOYDENS
kantoor houdende te 1560 Hoeilaart, Karel Coppensstraat 13

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, Pastoor Woutersstraat 32 bus 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de **gemeente OVERIJSE**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Igor ROGIERS
kantoor houdende te 9000 Gent, Stapelplein 33
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 maart 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant op datum van 28 januari 2010 waarbij een stedenbouwkundige vergunning voor de inrichting van een langzame verkeersas “” inclusief de op percelen gelegen te 3090 Overijse, en met als kadastrale omschrijving , wordt verleend.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 mei 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geert VAN GEENS die *loco* advocaat Edgard BOYDENS verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Ingrid DURNEZ die *loco* advocaat Marc VAN BEVER verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Carlo VAN CAEKENBERG die *loco* advocaat Igor ROGIERS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partijen hebben ter zitting negentien bijkomende stukken en bijhorende inventaris neergelegd.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De gemeente OVERIJSE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, vraagt met een op 12 april 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 22 april 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 21 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de inrichting van een langzame verkeersas ‘[REDACTED]’, inclusief de [REDACTED]*”. De aanvraag heeft betrekking op percelen gelegen te 3090 Overijse, [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED] en omvat hoofdzakelijk de volgende werken:

“ ...

- *de opbraak van bestaande (merendeels tijdelijke) verharding;*
- *de aanleg van een definitieve wegverharding in kasseien in blauwe hardsteen met gezaagd en gestraald bovenvlak;*
- *de aanplanting van verhoogde plantvlakken met siergrassen en bomen met natuurlijke uitstraling;*

- *de aanleg van een verlaagd grasplein langs de IJse;*
 - *de bouw van een brugconstructie met breedplaten en afwerking in arc.beton over de IJse.*
- ...

De percelen zijn, zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, gelegen in woongebied en bevinden zich tevens binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 1 juli 1998 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 54 “De Leegheid” waardoor artikel 9 – openbaar domein (buurtweg, verkeersarme woonstraat, verkeersvrije pleinruimte, waterloop) van vermeld bijzonder plan van aanleg van toepassing is op de aanvraag. De percelen zijn niet begrepen binnen een gebied waarvoor een ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Voorafgaand aan het indienen van de aanvraag verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, op aanvraag van de verzoekende partij, met een besluit van 23 april 2009 een machtiging om in het kader van het project buitengewone werken van wijziging en/of verbetering uit te voeren aan de (onbevaarbare) waterloop de IJse.

In een advies van 20 oktober 2009 in het kader van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium meldt de gewestelijk erfgoedambtenaar geen bezwaar te hebben bij de aanvraag.

Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 oktober 2009 tot en met 28 november 2009, werden twaalf individuele bezwaren, één petitie met 321 handtekeningen, één keer 49 identieke bezwaarschriften en één keer twee identieke bezwaren ingediend.

Het advies van de gewestelijk erfgoedambtenaar van 12 november 2009 met betrekking tot de ligging van de aanvraag binnen het zicht van het bij koninklijk besluit van 16 oktober 1980 beschermd dorpsgezicht “Dorpskom van Overijse” is eveneens gunstig.

Op 22 december 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse, naast een beoordeling van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en petitie, een voorwaardelijk gunstig advies betreffende de aanvraag. Het college van burgemeester en schepenen doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

INTERNE ADVIEZEN

De gemeentelijke dienst Openbare Werken verleende op 3 december een advies met betrekking tot de rioleringswerken, de wegenis en nutsleidingen. Volgende zaken komen aan bod:

- *Er dient advies gevraagd te worden aan Aquafin in verband met het plaatsen van de boomvakken met bomen op de collector van Aquafin.*

Antwoord: Uit de gegevens van Aquafin blijkt dat zij geen collector op het terrein hebben liggen. Advies is niet vereist.

- *Waar zijn de kolken aangesloten op de riolering?*

Antwoord: deze zaken dienen verduidelijkt te worden in het uitvoeringsplan.

- *Het typeprofiel, de uitvoeringsplannen en het bestek van de wegenwerken dienen ter goedkeuring voorgelegd te worden aan het college van burgemeester en schepenen vooraleer tot uitvoering van de werken kan overgegaan worden. Nieuwe openbare verlichting dient voorzien te worden volgens het goedgekeurde ontwerp door het college van burgemeester en schepenen.*

Antwoord: deze zaken hebben geen betrekking op de stedenbouwkundige aanvraag.

- De soort van bomen en beplanting wordt bepaald in gemeenschappelijk akkoord met het college van burgemeester en schepenen.

Antwoord: de soorten bomen en beplanting werden vastgelegd in de 'verklaring ontwerp' op het grondplan wegenis en werd in het verleden reeds besproken met de gemeentelijke groendienst. De goedkeuring van het college van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, maar ook ontwerpplannen impliceert de goedkeuring van de boom- en plantensoorten.

- De brandweer dient advies te geven over de bereikbaarheid van de zone.

Antwoord: akkoord.

- Blz. 4/10 van de nota: "De verharding wordt aangelegd in kasseien in blauwe hardsteen conform de uitvoering van een gelijkaardig recent project in de Gebroeders Danhieuxstraat". De opbouw van de verharding dient aangepast te worden, gezien er in de Gebroeders Danhieuxstraat een probleem is van loskomende voegen.

Antwoord: deze zaken hebben betrekking op de uitvoeringswijze en hebben geen rechtstreeks gevolg voor de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

De gemeentelijke dienst Werken Eigen Beheer – Groen verleende op 13 november 2009 het volgende advies: "Ons advies is dat er geen bomen op de ondergrondse rioleringskokers mogen ingeplant worden".

Antwoord: De bomen die worden ingeplant boven de ondergrondse kokers worden geplant in een verhoogd plantvak (50 cm) om de afstand tussen de kokers en de bomen te vergroten. Tevens wordt voorzien in een wortelgeleidingssysteem waardoor wortels niet naar onderen kunnen doorgroeien. Op deze wijze zouden de kokers moeten worden gevrijwaard van schade.

...

BESCHRIJVING VAN DE BOUWLAATS, DE OMGEVING EN HET PROJECT

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur, is de structuur van het gebied bekend. De omgeving bestaat uit 3 middelhoge appartementsgebouwen met een aantal handelszaken, de IJse die langsheen het gebied stroomt. Aan de kant van de IJse bevinden zich vooral achterkanten van handelszaken en woningen gericht op de Waversesteenweg. Op de site zelf bevinden zich 2 meergezinswoningen. De site vormt een mogelijke verbinding tussen de Terhulpensesteenweg (kruispunt Terhulpensesteenweg, Dreef en Waversesteenweg) en de J.B. Dekeyserstraat (kant Mariëndal) voor het niet gemotoriseerd verkeer.

In de ruimere omgeving maakt de Leegheid deel uit van het centrum Overijse. De IJsevallei wordt via de Leegheid het centrum ingeleid.

De aanvraag betreft de aanleg van het terrein als een verblijfsruimte voor zowel bewoners van de site als voor de gebruikers van de verbindingssas. Naast verblijfsruimte wordt het terrein aangelegd om een vlotte doorgang te bieden aan het langzame verkeer, namelijk fietsers en voetgangers. Tevens krijgt het terrein een functie als groene vinger, waarbij een groene aanleg de IJse begeleidt.

Door de configuratie en de reeds aanwezige bebouwing op de omliggende percelen, brengt de voorgestelde aanleg de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het project is verenigbaar met de goede plaatselijke ordening: de voorgestelde aanleg stemt overeen met de algemeen geldende en gangbare stedenbouwkundige regels. De gebruikte materialen harmoniëren met de bestaande omliggende bebouwing.

ALGEMENE CONCLUSIE

Om bovenvernoemde redenen is het ingediende project planologisch en stedenbouwkundig verantwoord.

ADVIES

VOORWAARDELIJK GUNSTIG

Volgende voorwaarden worden opgelegd:

- *Het aantal antiparkeerpaaltjes langsheen de villa met de overstekende erker wordt aangepast over de volledige lengte van de erker met een tussenafstand van ca. 1.5m.*
- ...

Met een beslissing van 28 januari 2010 verleent de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij overweegt hierbij:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

- *de bestaande toestand*

De site bevindt zich in de kern van de hoofdgemeente Overijse. De Leegheid vormt een verbinding tussen de JB Dekeyserstraat en de Terhulpssteenweg.

Bovendien ligt de site langsheen de IJse en bijgevolg in de IJsevallei (één van de laagste punten van Overijse).

De onmiddellijke omgeving bestaat uit 3 middelhoge appartementsgebouwen met een aantal handelszaken. Aan de linkeroever van de IJse bevinden zich vooral achterkanten van handelszaken en woningen die vooraan palen aan de Waversesteenweg.

- *de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen*

De aanvraag betreft het aanleggen van een terrein als een verblijfsruimte, zowel voor de bewoners van de site als voor de gebruikers van de verbindingssas. Naast verblijfsruimte wordt het terrein aangelegd om een vlotte doorgang te bieden aan het langzaam verkeer namelijk fietsers en voetgangers. Tevens krijgt het terrein een functie als groene vinger, waarbij een groene aanleg de IJse begeleidt.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende (bouw)project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is.

Het voorwerp van de aanvraag heeft geen meetbaar of merkbaar effect op het watersysteem en kan daarom als verenigbaar :met het watersysteem beschouwd worden.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De voorgestelde inrichtingswerken zijn zowel planologisch als stedenbouwkundig aanvaardbaar.

Dergelijke werken zijn in een woongebied aanvaardbaar, mede gelet op de centrale ligging van de site.

Tevens beantwoorden deze werken aan de voorwaarden die gesteld worden in het BPA “De Leegheid”.

De doelstelling van de werken strookt met de opvattingen van goede ruimtelijke ordening ter zake: de werken betekenen een verbetering van de uitbouw van de site en zal het groene accent in de gemeente bevorderen.
...

Dit is de bestreden beslissing.

V. DE DOOR DE VERZOEKENDE PARTIJEN TER ZITTING NEERGELEGDE STUKKEN

Op de zitting van de Raad van 26 mei 2010 legt de raadsman van de verzoekende partijen negentien bijkomende stukken en bijhorende inventaris neer. Gegeven de draagwijdte van artikel 4.8.22 VCRO is de Raad echter verplicht vermelde stukken en bijhorende inventaris uit de debatten betreffende de vordering tot schorsing te weren. De Raad kan met andere woorden enkel rekening houden met de stukken (1 en 2) die bij het verzoekschrift tot schorsing werden gevoegd.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringen zich slechts op wanneer zou blijken dat de voorwaarden om de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit echter niet het geval.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“...
en bovendien gelet op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ingevolge een voorlopige uitvoering van de vergunning eveneens de schorsing van deze vergunning uit te spreken;

Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondermeer volgt uit de motivering hierboven, het feit dat het bezwaar wat het parkeerbeleid en de parkeerplaatsen betreft in de omgeving niet enkel voor bewoners maar ook voor de bediening van de commerciële ruimtes door een begin aan uitvoering effectief ernstig in het gedrang komt.
...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“... ”

In ieder geval is de vordering tot schorsing onontvankelijk, vermits er geen MTHEN overeenkomstig artikel 4.8.13 VCRO wordt aangetoond.

Het MTHEN wordt in het verzoekschrift enkel als volgt gemotiveerd:

“Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondermeer volgt uit de motivering hierboven, het feit dat het bezwaar wat het parkeerbeleid en de parkeerplaatsen betreft in de omgeving niet enkel voor bewoners maar ook voor de bediening van de commerciële ruimtes door een begin aan uitvoering effectief ernstig in het gedrang komt.”

Dit kan uiteraard niet volstaan.

Het is nog steeds niet geweten welke verzoeker welk nadeel zou kunnen ondervinden.

Daarenboven wordt het vermeende ‘nadeel’ zodanig hypothetisch voorgesteld, dat dit uiteraard niet als ‘ernstig’ kan worden bestempeld.

In ieder geval kan het door verzoekers ingeroepen hypothetische ‘nadeel’ perfect worden ‘hersteld’ door een annulatiearrest.

Onze wetgeving voorziet verschillende mogelijkheden voor derden/omwonenden om herstel te bekomen.

Conclusie:

Het MTHEN is in casu niet aangetoond, zodat verzoeker geen belang heeft bij huidige vordering tot schorsing.

...”

De tussenkomende partij doet met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen menen te lijden bijkomend het volgende gelden:

“...

12. Niet allen is het betoog vaag, bovendien is het betoog ook niet van toepassing op verzoekers. Zij zijn immers geen bewoners en ook geen bedieners van commerciële ruimtes!

13. Nadelen die voortvloeien uit de uitvoering zijn trouwens tijdelijk en dus niet moeilijk te herstellen.

14. Tenslotte, voor zover er sprake van een nadeel zou kunnen zijn, dan vloeit dit voort uit het BPA.

Het is inderdaad in het BPA dat er gekozen is voor een verkeersarme en verkeersvrije ruimte waarin o.a. het groene karakter van de IJsevallei maximaal wordt doorgetrokken (stuk 4).

15. In wezen trachtten verzoekers een zonevreemde, zo niet illegale, toestand te bewaren, met name het gedoogd parkeren.

Dit mag niet het opzet zijn van een schorsingsprocedure.

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van

State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, ook in diezelfde zin mag begrepen worden (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat bovendien persoonlijk en moeilijk te herstellen is.

De eerder sibillijnse vermelding “... dat verzoekende partijen zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, hetzij als omwonende, hetzij als handelaar met rechtstreeks gevolgen in de omgeving betrokken zijn” laat de Raad niet toe te onderzoeken voor welk persoonlijk belang elk van de verzoekende partijen nu precies opkomen. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, kan de Raad niet, minstens onvoldoende, onderzoeken of het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van elk van de verzoekende partijen het vereiste persoonlijk karakter heeft.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bovendien niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Bij dit alles kan de Raad, ook voor wat dit aspect van het onderzoek van het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens verstrekken, zodat het nadeel dat zij inroepen als louter hypothetisch dient aangemerkt te worden.

De Raad is van oordeel dat het door de verzoekende partijen ingeroepen nadeel niet kan worden aangemerkt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De negentien bijkomende stukken en bijhorende inventaris die de verzoekende partijen op de zitting van 26 mei 2010 hebben neergelegd, worden uit de debatten betreffende de vordering tot schorsing geweerd.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 juni 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Jan VANHEULE, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jan VANHEULE

Filip VAN ACKER